

Mar. 7. nem suam mortificare neglexerit: audet. Quid uocatis puer. 28 me dñe dñe, & nō facitis q̄ dico? Et illud. Qui auertit aurem suā ne audiat legē: oratio ei⁹ erit execrabilis. Verūq; ergo alteri suffragat, dū cōstat q̄ alteri sine altero repro...

Sermo. LX.

Secunda est uita contentiū in claustru uel eremo. In hac emissioe nulla sit deserti metio aut sumi seu penitentię: sed lucis splendoris atq; uirtutis. Deniq; in huius laude angelica uoce cantat. Quę est ista q̄ ascēdit sicut aurora confurgēs: pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorū acies ordi...

Sermo. LXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

rioris nō exterioris hois. Quas ut breuiter alquo modo describā: ipse fuit altitudinis in furo: gratia spiritalis. Beata illa anima cui talis gratia infundit: quę benedictio nōbus supne dulcedinis puenitur: ut templum dei & oraculū spiritus sancti efficiat. Tali appe aie desse non pñt dū uitę salutis sapientia & sciētia, & eiusdē salutis optimus thesaurus timor dñi. Quib⁹ delictis cū abundauerit & repleta fuerit, exaltet tam in ecclesijs dñm, & in cathedra seniorū laudet eū. Q; in aure auduit in cubiculis p̄dicat sã sup tecta, & sic affluet delictis. Affluere em̄ dñi est uerbo doctrīne infundere, exēplo uitę lucere: op⁹ spiritale sustiner exercere. Sed necesse est: ut in his oibus nō suā sed auctoris sui q̄rant gloriã. Ipse est em̄: dilect⁹ eius de quo scri ptū est. Ego dilect⁹ meo & dilectus meus mihi: & de quo pater: hic est filius meus dilectus ipm̄ audite super quē in n̄tendū est: ut uidelicet illius gr̄e auxilio ascribat op⁹ Luc. 6. etus a quo oia, p̄ quē oia, & ad quē oia referuntur. Cur aut̄ super eū im̄it̄i debeat: ipse dilectus qui docet hominē scie t̄a plenius nos doceat. At ille discipulis suis: quos h̄mōt delictis implebat. Ego sum uirtus, uos palmites. Sicut pal mes non pōt facere fructum nisi manserit in uite, sic & uos nisi in me manseritis. Et iterū. Sine me, inq̄, nihil potestis fecere. Ac si apte diceret. Si delictis uultis affluere: im̄it̄i mihi sup me. Sed ita uedeamus quō illi affluat & im̄it̄i. Venat in mediū uos op⁹: sile p̄dicator egregius. Eya beatissime paule affluet delictis tuis. Certē cū euangeli ū ab hierusalē per circuitū ad illiticiū p̄dicasset: cū sine sumptu ipm̄ euangeliū posuisset: cū celestes thesaurus fidei q̄ sacramētū grecis ac barbaris, sapientibus & insipie tibus ut prudens ac fidelis dispensator erogasset: cū mor tificationē iesu in tuo mortali corpore circumtulisset: & inter multas ammirādas uirtutes tuas quas tu potuisti fa cere nos uix possum⁹ enarrare: etiã illud cū omni auctori tate sine oī arrogantia: cum esses ap̄lorū tuo iudicio im̄i mus: tū ausus es dicere. Gratia dei in me uacua non fuit: sed abundanti⁹ oibus illis laboraui. Magna, & ut ita dic̄, delictose delicta. Sed ne illas amittas im̄itere sup dñi: dñi tui. Nō aut̄ ego, inq̄, sed gratia dei meci. Rursum affluet: qm̄ ut uerū fatear descedit ualde delicta. Omnia pos sum aut̄. Iterū im̄itere. In eo, inq̄, qui me confortat. Item dicit apls. Qui gloriat̄ in dño gloriat̄: hoc est, qui delictis affluit super dilectum suū im̄it̄i. Hęc de tribus emissio nibus in significationē triū generū hom̄ quos in hac uita continet sancta ecclesia: quos etiam apud ezechielem desi gnāt Noe Daniel & Iob adiuuante dño diximus: quem uis in singulis quibusq; perfectis possunt non in cōueniē ter assignari: Et in his quoq; prima emissio est penitentię: sc̄da uisitata: tertia doctrīna. Prio em̄ penitēdo cōuertuntur, sc̄do bene utendo uisitata exerceant, tertio si bene p fecerint ipsam uisitatā quā uita tenent uerbo docent. Sed qm̄ uirtutibus insidiant uisitata iuxta sunt posita: ut q̄ ab illis deuaerit istorū laqueos incurrat: oportet ut sit penitentiā sine pudore: scilicet erubescat cōfiteri com missa peccata: cauet uisitata simulationem: eliminet pla rio elatiōem. Vbi enim magnitudo gratiarum est: ibi etiã magnitudo discriminis est.

Sermo. LXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

tio futuri seculi. In principio temporis creauit pater: in plenitudine temporis reconciliauit filius: post omne præ sens tempus confirmabit spiritus sanctus. De patre dixit filius: pater meus usq; modo operatur. Et de se subinxi, & ego operor. Similiter & spiritus sanctus in consummate operante seculi uerē poterit dicere. Pater & filius usq; modo operantur, & ex hoc iam operor ego cū scilicet fecerit corpora nostra spiritalia: corpusq; adhaerit spiritui & spirit⁹ deo: hoc ipm̄ corp⁹ eodē spiritus sancto sic cōfirmate ut iam deinceps absq; ullo temporis interuenientis momento fiat quod scriptum est. Qui adhaeret deo unus spiritus est. De creatione instruit nos uetus testamentum, & promittit reconciliationem. Reconciliationē exhibet nouum testamentum, & spondet confirmationem.

Sermo. LXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXVIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXIX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXX.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXI.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXIII.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXIV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime rationali a spō suo uerbo scilicet descedit in triplicē sensum scripturarum: histo...

Sermo. LXXXV.

Eni in hortum meum forer mea sponsa. Alibi dicitur. Introduxit me rex in cellarium suum. Alibi dicitur in cubiculo suum. Hęc triplex introductio fit anime

quant ad palman. Per ordinem positi sunt. Vbi enim alia quid ordinatum est: hic non est: ubi cibus & potus, ut glare, & dormire, laborare & quiescere, ambulare, & sedere, & cetera omnia, in numero & mensura & pondere constituntur: Superiores & inferiores sunt, quia inter nos prelati & subditi sunt, & sic superiores inferioribus iunguntur ut inferiores a superioribus non discendant. Cum autem inferiores moueantur, superiores nunquam moueri debent: quia & si subditi quandoque turbantur, prelatorum est in mente composita perdurare. Sicut grex totarum inquit, Quam bone monachi tonsis ouibus com parantur: quia reuera tonsi sunt quibus nec corda nec corpora nec aliquid mudanum in proprietate relictum est. Quae ascenderunt de lauacro. Lauacrum baptismus est: de quo ascendit qui ad celsitudinem uitae perfectioris intendit. Descendit autem: qui se uitamancipat in honore. Omnes gemellis factibus: quia & uerbo parantur & exemplo. Est etiam non est in eis: quia nullus est infocidus,

Sermo, LXVIII.

3. Re. 16.

Imuit Helias thezabel: & fures abite dicitur: tulit uel uoluntas. Venit in Ber sace iuda, & dimisit ibi pueri sui: & perrexit in desertum. Cuius uenisset sub ter umbra sumperi & sederet, piecit se & dormiuit. Et angelus dicitur tetigit eum & dixit illi: Surge & comede. Et respexit.

Mat. 5.

Et ecce ad caput suum subcinerici panis, & uas aquae. Comedit ergo & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus & quadraginta noctibus usque ad morem dei Oreb. Per heliam quippe qui interpretatur dominus uel dominus fortis, intelligitur qui libet iustus: qui persecutionem patitur propter iustitiam. Unde illud, Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Qui me tuens thezabel, id est malitiam seculi uel tyrannidem diaboli surgit de tentatione peccaminum, & abste quocumque cum tulerit uoluntas a domino sibi collata. Venit in Ber sace iuda: in sanctam ecclesiam quae dicitur Ber sace, id est puteus septimus propter abundantem septiformis spiritus gratiam: quae inibi fidelibus diuiditur: uel puteus satietatis: propter mysteriorum dei profunditatem, & sanctarum scripturarum refectorem. De hac profunditate habemus in psalmo. Tenebrosa aqua in nubibus aeris. Et rursus, Iudicia tua abyssus multa. Ad eundem considerationem apostolus ex parte dicens, & pauca deo deficientes, clamare compellitur. O altitudo diuitiarum sapientiae & scientiae dei & cetera. De hac satietate legis in psalmo: Super aquam refectiois educauit me. Et item, Inebriabitur ab ubertate domus tuae. Huiusmodi ebrietas non inducit fastidium, sed indeficientem quibusdam desiderijs prouocat appetitum. In hoc sacra lectionis per lago agnus ambulat, & Elephas natat. In catholice doctrinae mensa iuxta modulum intelligentiae sufficiens singulis epulae apponuntur. Haec est paradisi deliciarum: hic est hortus omnium pomorum. Veniens itaque in Ber sace in sanctam ecclesiam ut dicitur, currit ad confessionem quae per Iudam notatur, & dimittit ibi puerum suum, id est puerilem sensum: uel pristinorum actuum delibitatem, & pergit in desertum, id est in istum mundi contemptum. Quod postquam uenit sedet, id est ad seculari tumultu quiete: cantans cum propheta. Haec requies mea in seculum seculi. Proinde id est uilem se reputat: suis ab renunciatis desiderijs: iuxta illud euangelicum. Qui uult uenire ad me: abneget semetipsum. Obdormiuit in umbra sumperi: quia in atris domus dei secundum sensus corporis uacat omnino ab omnibus prauitatibus: dices cum psalmista. In pace in idipsum dormiam & requiescam. Tunc angelica uisio tangit eum: excitans ad bonum operandum & ad altiora confurgendum, Respicit ad ca

Ps. 17.

Ps. 37.

Rom. 11.

Ps. 22.

Ps. 37.

Ps. 131.

Luc. 16.

Ps. 14.

put suum, id est ad christum qui caput est ecclesiae, & ecce subcinericius panis, id est pastus diuini dogmatis fornicus quidem rudis: sed medullitus ineffabiliter confortatus & dulcis, & uas aquae hoc est fons lachrymarum cum cordis compunctione. Comedit & bibit, id est adimplet quae audit, & pergit in fortitudine ad montem dei: ad celsitudinem uidelicet beatitudinis.

Sermo, LXV.

Rat fames in terra: & filij prophetarum habitabant coram Heliseo: quibus fecit apponi pulmentum. Cuius gustasent de coctione, exclamauerunt. Mors in olla uiri dei. Et non potuerunt comedere. At ille. Afferre, inquit, farina. Et misit in olla, & ait. Infunde turbam. Et comedit, & non fuit quicquam amaritudinis in olla. Fames in terra: penuria uerbi dei in mente humana, filij prophetarum, filij praedicatorum. Propheta interpretatur uicens, Et sancti praedicatorum non ab re prophetae appellantur: qui & arcana mysteriorum dei contemplantur, & prout uident mores hominum adhibent modos curarum, Heliseus salus domini interpretatur. Quo nomine quis uis praedicator & doctor ecclesiae decenter censetur: cuius salubri perfratone domini filij populis annunciat, & annunciano impartitur. Hic talis ex debito sui officij apponit subiectis ollam grandem herbas agrestes continens, id est ammonitione de grauius differentem: acerbitate resertam, sed tamen igne sancti spiritus succensam. Subditi ergo perhorrescentes sermonei austeritate clamant: mors in olla, & non possunt gustare. Sapiens igitur dispensator non affert, imo affert iubet farina: quoniam non praebet sed hortatur habere charitatem: cuius condimento redduntur dulcia quae prius uidebantur amara. Potest namque praedicator monita salutis auribus circumstantium infondere: sed ne, mo nisi solus deus ualet fauore charitatis palato cordis infundere. Unde Gregorius. Nisi sit intus spiritus qui doceat doctores lingua exterioris in uacuum laborat. Alius est fauor caeli, alius est fauor terrae. Haud quaquam nobis placere potest fauor caeli: nisi fauorem querimus cocinosis. In deserto dantur cotumaces & manna, id est in loco discipulorum maiora & minora mandata. Cui uiderent filij israel manna dixerunt ad inuicem manhur. Quid est hoc? Ignorabat enim quid esset. Quibus ait Moyses: Ille est panis quem dedit dominus uobis ad uescendum. Huius facti mysterium in euangelio Ioannis conuenienter aperitur ubi dominus ait. Amen Amen dico uobis: nisi manducaueritis carnem filij hominis, Multi ergo ex discipulis audientes dixerunt: Ioan. 6. Durus est hic sermo. Quis potest eum audire? Ex hoc multum abiit retro. Ad hunc itaque modum cum aliqui simplices ad conuersionem ueniunt: feruentem regulam expauescunt: si fiat eis sermo de mundi contemptu, de uirtutum uirtutibus confictu, si anxietas uigilandi, assiduitas orandi: parsimonia ieiunandi ab ipsis requiritur: dicunt querendo inter se. Quid est hoc? Quis tot & tanta mole re sufficiat? Nesciunt enim quanta sit uirtus assumpti ordinis. Sed pastor eis consolatorie habet respondere, & de afferenda eos sollicitate farina.

Sermo, LXVI.

Auribus aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Pro paradiso quem perdidimus: restitutus est nobis christus saluator. Sicut ergo de uno fonte paradisi deriuantur quatuor flumina ad irrogandum paradisi: ita de peccatoris eius arcano procedunt quatuor fontes ex quibus hauriuntur quatuor aquarum genera:

rum genera: unde tota per uniuersum mundum rigatur ecclesia. Sunt autem quatuor fontes: ueritas, sapientia uirtus, & charitas. Ex his ergo fontibus hauriuntur aquae: ex singulis scilicet singula. Nam de fonte ueritatis sumuntur aquae iudiciorum, de fonte sapientiae aquae consiliorum: de fonte uirtutis aquae praediorum, de fonte charitatis aquae desideriorum. In aquis iudiciorum: cognoscimus quid liceat uel quid non liceat. In aquis consiliorum discernimus quid expedit uel quid non expedit. Sed quia electis uirtus recte per haec gradientibus non defuit tentationes (tentantur autem de duobus: aut terroribus ut concutiuntur: aut blandimentis ut seducantur) idcirco armandi sunt contra terrores praedicti diuinae uirtutis: contra blandimenta desiderijs superae charitatis. Desiderijs enim meliorum superantur (ut ait quidam sanctus) desideria deteriorum. Vel sic possumus procedere. Quid prodest nosse quid licet & expedit (quod utique docent iudicia atque consilia) si posse pericli minime contingat? Ideo post aquas iudiciorum & consiliorum: quae redduntur aquae praedictorum, Rursum & posse quid ualeat: si horum omnium non sit finis charitatis. Recte itaque post iudicia post consilia post praedicta: hauriuntur de fonte charitatis desideria, ut uidelicet quicquid sapimus aut loquimur: desiderium operum aut patimur, eterne uitae finis concludat. Sed ut haec quae dicta sunt de fontibus & aquis clarius eluceant, scripturarum testimonijs reor esse comprobanda: auribus similitudines quas profert uermiculanda argento. A primum quod dictum est quatuor illos fontes de peccatore iesu manare: nullum arbitror ambigere. Quomodo autem ex eisdem fontibus hauriantur praedictae aquae, id elaborandum est. Veniat ergo dauid & dicat, quod ex fonte ueritatis procedant iudicia. Hoc certe uideatur sensisse: cum diceret. De uultu tuo iudicium meum prodeat. Neque enim uir sanctus iudicium suum diceret: quod de uultu dei, id est de ueritate non proderet. Nouerat enim electos dei ueritatis iudicis tanquam uirga ferrea regi, & quae sub eorum regimine se esse sentiebant exultans psallebat. Iudicia dei uera iustificata in semetipso. Desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum, & dulciora super mel & fauam. A quibus ne forte per incuriam deuenit: audiant uocem patris per eundem prophetam comminantis. Si in iudicijs inquit, meis non ambulauerint, & mandata mea non custodierint, uisitato in uirga iniquitates eorum, & in uerbis uerbis peccata eorum. Haec mysteria diuini iudicij referabat celestis regni clauicularius: cum diceret. Tempus est ut incipiat iudicium de domo dei. Si autem prius in nobis: quis finis eorum qui non crederit dei euangelio? Et hoc de electis dictum est. Ceterum est aliud de reprobis iudicium: quod nihilominus ab ipsa ueritate procedit. Unde & per paulum dicitur: Scimus enim quoniam iudicium est secundum ueritatem in eos qui talia agunt. Et utrumque quidem iudicium complectitur ipsa ueritas: dicens. In iudicium ego ueni in hunc mundum: ut qui non uident uideant: & qui uident caeci fiant. Vtrumque autem desiderium: cum fecit dicit. Et subit hi in superplurimum eternum: iusti autem in uitam eternam. Si uiderimus quomodo de fonte ueritatis hauriuntur iudicia: uideamus quomodo de fonte sapientiae & uirtutis consilia. Quis dubitet apostolum Paulum esse sapientem cum & per eum apostolus sapientiam ei datam esse asseruat: & eiusdem apostoli tota uerborum series nihil aliud quam sapientiam redoleat: Proferat igitur consilia, & per ipsa nos doceat quid pererantibus & ad celestem patriam seculum. Quis dubitet apostolum Paulum esse sapientem cum & per eum apostolus sapientiam ei datam esse asseruat: & eiusdem apostoli tota uerborum series nihil aliud quam sapientiam redoleat: Proferat igitur consilia, & per ipsa nos doceat quid pererantibus & ad celestem patriam seculum.

Psal. 16.

Psal. 18.

Psal. 88.

1. Pet. 4.

Rom. 2.

Ioan. 9.

Mat. 25.

1. Co. 25.

alud quam quod praeciperetur liceret. Nunc uero cum utrumque liceat uel nubere uel non nubere: quid compendiosius dici potuit: quam bonum est homini sic esse: praesertim cum & necessitatis instantia frequenter obrepere soleat: & cito mori ipsa temporis breuitas urgeat, totiusque mundi figura praereat? Item cum de uictoria loqueretur: Ibidem, beatorum inquit erit si sic (id est inuicta) permanserit secum consilium meum. Ac ne de proprio corde & non potius de fonte sapientiae uideretur hoc ipsum consilium de promptis subiecit dicens. Puto quod & ego, spiritum dei Ibidem, habeam. Sed cur ego paucis inuictor exemplis: cum in eius uerbis omnis sexus, omnis aetas, omnis conditio consilium inueniat si diligenter quaerit salutis? Quod si quis curiosius uelit perspicere utrum uerum sit quod dictum est de sapientia consilia manare: legat libros qui inscribuntur sapientiae, ubi totus orationis contextus, consilia parare uidetur. Si uero consiliarius & uultus studet uitam inde eligere: audiat ipsam salubriter inuitantem Mat. 16. sapientiam. Si uis, inquit, ad uitam uenire serua mandata Eccl. 12. ta. Quae quis? Deum, inquit, time: & mandata eius obserua. Audiat eam ipsam matrem affectu inuictam, puer. 23. Da mihi cor tuum. O quantum uellem & ego cor meum in eius uerbum suspendere: de cuius ore mirifico, tam dulcia uitae consilia audio personare. Vt namque & linguae meae calamum in eius fonte possem intingere: quod idoneus essem, ea quoque quae restant de duobus fontibus, id est uirtutis & charitatis uirtutem exarare. Et quoniam quatuor isti fontes ita sibimutuo saporem transfundunt, ut qui de uno biberit quadam ineffabili dilectione, nisi dulcedine mittetur ad alium: liber tam de sapientia ad uirtutem transeat: & qualiter illinc hauriuntur aquae praedictorum: quantum ab ipsa uirtute audiamus ostendere. Sicut autem superius dixi gemina esse ueritatis iudicia: quia scilicet determinant quid liceat uel quid non liceat: ita & hic agnoscamus de fonte uirtutis hauriendas duplices praedictorum aquas: quae uel abluunt electos a culpis: uel refrigerant in tormentis. De utriusque sumamus exemplum. Refert Lucas euangelista Luca. 8. quod quaedam mulier quae fluxum sanguinis patiebatur erogata in medicos tota substantia: cum minime curari potuisset accessit retro & tetigit fimbriam uestimentis domini: & confestim steterit fluxus sanguinis: iesum uero dixisse, quis me tetigit: cumque discipuli responderent, turbae te comprimunt & affligunt, & dices quis me tetigit: rursus repetisse tetigit me aliquis, na & ego noui uirtutem de me exisse. Ecce quas aquas praedicti haurerit mulier de fonte uirtutis, quibus abluta est a pluuio sanguinis: quae nulla medicorum arte poterat sanari. Quod si quis obiciat prolatum testimonium nihil ad rem praesentis operis pertinere: ed quod illa mulier nequaquam abluta esse uideatur a culpis: sed tantum ab agitudine carnis: nouerit moris esse diuinae uirtutis prius cordi mederi quam corpori. Unde & alibi cum quidam ei paralyticus offerretur curandus: tanquam bonus & pius medicus: uolens sanare prius quod erat potius: id est mentem quam carnem: ait eidem paralytico. Consilium fidei: remittuntur tibi peccata tua. Itaque sanata consilientia: consequenter sanatur corpus cum dicitur: Surge tolle lectum tuum, & uade in domum tuam. Sic ergo & huius cor mulieris prius abluunt intus per donum fidei sicut scriptum est: Fidem uisum corda illorum: per quam Actu. 5. meruit exteriori impetrare salutem corporis. Hoc enim in Luca. 8. nunt ipse dominus: cum dicit: Fides fides tua te saluam fecit: uade in pace. Quod autem de hoc ipso fonte uirtutis hauriantur aquae praedicti in tormentis: ostendunt & illi tres pueri in fornacis incendio aestuantis positus: quibus ipsa flamma refriguit, & praecipue inclutus ille martyr Vincentius, qui cum grauius torqueretur non solum tolerasse: sed etiam tortorem suum constanter pronocasse Opera Bernardi. p. 111

Mat. 16.

Eccl. 12.

Luc. 8.

Mat. 9.

Ibidem.

Actu. 5.

Luc. 8.

feritur his uerbis. In surge, inquit, & toto malignitatis spiritu de bacchar: uidebis me dei uirtute plus posse diu torqueri quam possis ipse q torques. Possunt plura de hoc fonte uirtutis copiosius dici: sed eam succincte prae tereo: quia de fonte uirtutis bibere potius quam scribere de desidero. Ad hunc fontem imitatur redemptoris nostri uoce dicentis: Si quis sitit ueniat & bibat, & de uen tre eius fluent aquae uiuae. Et sequitur euagelista: exposiuit ad quem fontem nos inuitaret dices: Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erant credentes in eu. Que nist spiritum charitatis quem mundus no potest accipere: sed soli accipiunt qui uere credunt in eum? Ex hoc ergo fonte hauriamus nobis aquas desideriorum, ipsasq pariamus in geminis riuulos: ut sicut eiusdem charitatis duo sunt precepta: sicut & desideria gemina: quibus impleatur ipsa precepta. Aliud est enim desiderium quo deo propter seipsum: aliud quo proximus diligitur in deo uel propter deum. In illo nullus modus, sed ex toto corde, tota anima: tota uirtute diligitur deus: in hoc autem praescribitur quidam modus cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Illo flagrabat propheta: cum diceret: Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarum: Psal. 41. ita desiderat anima mea ad te deus. Et item. Concupiscit Psal. 83. & deficit anima mea in atria domini. Hoc exhibebat apostolus romanis: quibus scribebat: Desidero enim uide re uos: ut aliquid gratiae spiritualis impartiar uobis. Et dominus in euagelio discipulis suis. Desiderio desiderauit hoc Luc. 22. pascha manducare nobiscum antequam patiar. Et notandum quod ad illud excitatur mes humana specialiter tribus affectionibus ac prouehitur, unde & deum diligere toto corde, tota anima, tota uirtute iubetur. Prima quidem dulcis: Secunda prudens: Tertia fortis est. Primam habuit petrus: cum domino mori disuaderet. Ex corde enim dulciter diligebat: cuius passionem expauescebat. Sed cum audiret: uade retro sathana, non sapis quae dei sunt: sed quae hominis: his uerbis eruditus & intelligens quid boni haberet mors christi: cepit tota anima prudenter diligere quem prius tantum diligebat dulciter toto corde: necdum uero diligebat tota uirtute. Quod si face ret: nec propter mortis discrimen eum negaret. At uero post resurrectionem & ascensionem dato de seipso spiritu: tunc demum tota uirtute dilexit: pro quo etiam horrendum crucis supplicium postmodum subire non expauit. Erga charitatem quoq; proximi exercetur tripliciter: uel ut adhaerent ipsa charitas ubi no est: uel certe ne peccet uel minuatur ubi est. Quisquis autem hanc puro affectu erga proximum operatur illam proculdubio quae deus est ulterius promeretur.

De donis spiritus sancti sermo continens septem capitula. Capitulum primum.

Ps. 118. In eode. **R**ama gratia est timor dñi. Qui hanc habet gratia omni odit iniquitate: iuxta illud psalmista. Iniquitate odio habuit, & abominatus sum. Et alio loco. Oem uia iniquitatis odio habuit. Scripsi namq; est. Timor dñi odit malū. Et puer. 8. ite. Time deum: & recede a malo. Et de puer. 3. Iob dicit. Vir timens deū, & recedens a malo. Sine hac gra prima gratiarū: quae totius religionis exordiu est: nullū bonū pullulare uel manare potest. Sicut enim securitas uel de sicca causa est & nisi oim delictorum, sic timor dñi radix Eccl. 27. est & custos oim bonorū. Vnde scriptū est. Si nō in timore domini tenueris te instanter: cito subuertetur domus puer. 23 tua. Omne namq; uirtutū edificium ilico uergit in praecipitū: si huius gratiae amiserit praesidium. Vnde Salomon ait: In timore domini esto quotidie: quia habebis spem in nouissimo, & praesolatio tua nō auferetur. Hinc Phil. 2. & apostolus. Cum metu & tremore uestram salutem opo

ramini. Et quid plura? Comexa sunt timor & religio: nec manere potest altera absq; altero. Vnde Cornelius uir Act. 10. religiosus ac timens deum & Simeon iustus & timoratus. Luca. 2. Vnde Salomon. Deum, inquit, time: & mandata eius ob. Eccl. 12. serua. Hunc uero sic habere debemus: quomodo aserit se habuisse Iob beatissim. Semper quasi timentes super se factus deum timuit. Per hunc timorem dei uniuersa dese rimus: mundo abrenunciamus: nosq; ipsos sicut dominus ait abnegamus nobis. Si quis uult uenire post me abneget semetipsum. Iste ergo diuinus timor qui eum que per se fecte imbuat paupertati subiecit & malo diuidit: ita est primus in ordine gratiarū sicut paupertas in serie beatorum diuini. De qua dominus in ceterarum fundamentum uirtutum eam ponens ait. Beati pauperes spiritu, quoniam Ma. 11. ipsorum est regnum caelorum.

Capitulum secundum.

Secundum charisma est spiritus pietatis: illi secundae quae in euangelio ponitur beatitudinis simile. De qua dicit Mat. 5. minus sic ait: Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. De talibus dicit Esa. 6. nus in Esaia ait. Spiritus domini super me: ad annuncandum mansuetis misit Nūc. 12. me. Moyses quoq; mitissimus erat super omnes homines Iob. 5. qui morabantur in terra. De talibus Iob dicit. Dominus Psal. 33. ponit humiles in sublimi, & merentes erigit sospitate. Iaco. 4. Vnde illud de domino dicitur. Humiles spiritu saluabit. Prou. 16. Econtra de superbis dicitur. Dominus superbis resistit. Ante ruinam exaltatur cor. Superbia de superbis ad ima praecipitat: humilitas de imis ad superna cleuat. Angelus enim in caelo superbiens ad tartara corruit: homo in terra se humilians ad caelos ascendit. Tanto uero quisq; debet esse humilior: quanto est sublimior. Vnde scriptum Eccl. 3. est. Quanto magnus est humilia te in omnibus, & coram deo inuenies gratiam. Hinc ipse dominus ad discipulos ait. Qui uoluerit inter uos primus esse: erit uester seruus. Mat. 20 item. Cum feceritis omnia quae praecpta sunt uobis: dicit Mar. 10. te serui inuiles sumus. Item ipse dicit. Discite a me quia mitis sum & humilis corde. Sine hac humilitatis uirtute: reliquae uirtutes nequeunt procedere. Vnde beatus Gregorius ait. Qui uirtutes sine humilitate congregat: est quasi qui in uentum puluerem portat. Sicut enim puluis uenti ualidi flatu dispergitur: sic omne bonum sine humilitate inanis uento gloriae rapitur. Multo etiā melius est peccatorum esse humile: quam iustū arrogantē. Quod a domino euidēter ostendit: ubi publicanus & pharisaeus in exemplū adducit: sicut quidā sapiens ait: Melior est in malis factus humilis cōfessio: quam i bonis factus supbia gloriatio. Luc. 18.

Capitulum tertium.

Tertium donum est spiritus scientiae: de quo Salomō ait. Qui addit scientiā addit & dolorē. Vera namq; scientia est sci Eccl. 1. re nos mortales & caducos & fragiles esse, & in hoc exilio, & in hoc ergastulo in hac peregrinatione: in hac ualle lachrymarum: dolēdū & lugendū esse. Vnde dicitur in tertia beatitudine: huic tertio dono congruente. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Mat. 5. Ite. Vae uobis qui nūc ridetis: quia fletibitis. Hinc Salomō Luca. 6. ait. Risi dolori miscebitis: & extrema gaudij iucunditas occupat. Prou. 14.

Capitulum quartum.

Quarta gratia est spiritus fortitudinis quartae in euangelio beatitudinis similis de qua dicit. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur. Qui enim Mat. 5. iustitiam esurit & sitit: contra quemlibet aduersa fortis insuperabilis & imperturbatus existit. Vñ Salomō ait. Iustus ut leo puc. 28. confidit

Pue. 12. cōfidit, & absq; terrore erit. Item. Non contristabitur iustus: quicquid ei acciderit. Hoc spiritu erant praediti omnes. Heb. 11. nec: de quibus loquitur apostolus. Sancti ludibria & uerbera experti, insup & uincula & carceres lapidati sunt, scisti sunt, tentati sunt, in occasione gladii mortui sunt. Cuius cuierunt in melioris, in pelibus caprimis: egentes, angustati, afflicti, quibus dignum non erat mundus. In solitudine dñibus errantes: in montibus, & in speluncis, & in caueris nis terrae. Haec & apostolus ipse qui ait: Quis nos separabit a charitate christi: Tribulatio &c. Iste spiritus omnem alienam malitiam sustinet, & aduersus hostiles insidias in fruit & munit. Vnde sponsus in sponse praenotio ait. Pulchra es amica mea: sicut & decora sicut hierusalem, terribilis ut castrorū acies ordinata.

CAP. V.

Quoniam spiritus est consilij spiritus: quoniam alijs facit compati & misereri: illi cōprensus de qua dicitur quoniam beatitudinis. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam cōsequuntur. Hinc & Salomō ait. Qui pronus est ad misericordiam: benedicetur. Haec principaliter tripartita exercetur: uel quando se eius quae in euangelio leguntur opera impletus: uel quando delinquentes corrigere & ad bonū reducere studet: uel quādo iniurias nobis illatas facile indulgemus. Iste fecundus clementiae modus siue cōsiliij spiritus, deum facit semetipsum exinanire: formam serui accipere: sicut ut sic posset uero errantem corrigere, & ad proprium ouile reducere. Vnde apostolus ait: Semetipsum dedit pro peccatis nostris: ut nos eriperet de praesenti saeculo nequam. Hinc consulendi modo sic oportet in sistere: ut in iugiter ab apostolo monente. In sta oportune importune. Est & alius consulendi modus: scilicet discretiois uirtus: qua ueras a palliatis atq; simulatis uirtutibus discernimus: qua etiam ipsum sathanam hypocrisis autorem dignoscim. Ipse enim sathanas (ut ait apostolus) transfiguratur se in angelum lucis, & iuxta beati Cypriani dictum, inuitros inuitrosque subornat noctem afferentes pro die: interitum pro salute. Ista quidem ceterarum uirtutum magistra ad domina omnes alias prouidet temperat ac supine gubernat, & ne ultra uel citra euagetur licenter imperialiter ac discretē conseruat. Vnde Boetius. Virtutes medium tenent. Si uel ultra uel infra

quam oportuerit fiat: a uirtute discedit. **Cap. VI.** **S**exta gra est spiritus intelligentiae: illi sextae beatitudinis congruus. Beati mudo corde: Matt. 5. quoniam ipsi deum uidebunt. Nisi enim mentis intuitus diligenter purificatus fuerit: mystica ac diuina liquide intelligere nequit. Nam scriptum est: Spiritus sanctus discipuli sapientiae effugiet fictum & auferet se a cogitationibus quae sunt sine intellectu. Vnde Salomon. Abominatio dominus: cogitationes male. Peruerse cogitationes separant a deo. Qui ergo uult syncerum ac lucidum intellectum habere: prauarum cogitationū fantasias ac nebulas studeat effugare, & omni diligentia & cautela cor seruare. Vnde Salomon. Omni custodia serua cor tuum: quoniam ex ipso Prou. 4. uita procedit.

Cap. VII.

Sepimum donum est spiritus sapientiae: quidam internus sapor ac suauissimus gustus. Vñ psalmista. Gustate & uidete quoniam suauis est dominus. Et item. Vacate & uidete. Et iterum. Accedite ad eum, & illuminamini. Hoc diuinae sapientiae interno gustu supernae prelibamus: uidelicet contemplantes quā amonem sit angelicis cœtibz interesse: ubi nil poterit quod displiceat esse: nil quod placeat abesse. Ista se prima gratia illi uere beatitudinis cōgruit: de qua ait dñs. Beati pacifici: quoniam filij dei uocabuntur. Qui enim mentem pacificam & serenam habent: de supernis dulcius sapiunt & subtilius uident. Nam quisquis patientior: eo probatur esse sapientior. Vnde Salomon. De serena uita per patientiam dignoscitur. De talibus alibi dicitur. Pax multa diligentibus legem tuam: & non est illis scādulum. Haec septem gratiae sunt septem mulieres ustrum unum apprehendentes. septem spiritus super florem requisierunt: septem in candelabro lucernae fulgentes: septem in lapide oculi: septem spiritus ante thronum dci.

Explicit sermo beati Bernardi parui sermones cum adiecto sermone de donis spiritus sancti. Sequitur liber eiusdem: continens diuersas morales ac uirtutes sententias.

Opera Bernardi. p iij

ps. 75.

Actus est in pace locus eius. Est pax facta ut in Iuda: est inordinata ut in Adā & Eva. Harum neutra est locus dei. Sola pax xpiana quā dñs reliquit, & dat discipulis suis: ipa est i qua dñs requiescit. Hec offertur p sanctos praedcatōres uniuerso gñi huano: sed ea quidam repellunt: alij recipiunt. Nos uero excutentes puluerem pedū nrorum sup odietē pacē: ad dilectōrē eiusdē pacis nos cōforamus. Eorū alij dicitur recipientes pacē alij retinentes pacē: alij facientes. Possunt & alijs nobis uocari. Pacati, patientes, pacifici. Et haec noia fortitūr fm diuersos statūs pacis: in quibus pñciunt. Nā pacati per hāc pacē possidēt terrā corporis sui: q̄a mites sunt. Patientes possident aiām suā: quibus dicitur. In parietia uestra possidebitis anti-

Matt. 6. mas uestras. Pacifici possident nō solū suā, sed etiā aliorū. Luca. 21. in quibus facit pacē. Vñ merito filij dei uocant. Pacati ergo dicunt q̄ pacē recipiunt: de quibus scriptum est. Si tibi fuerit illud: ut sitis pacis: regredietur sup illā pax uestra. Sed quia pusilli sunt: scandalis exagitant, cito pacē quam receperant perdunt. Patientes autē sunt: q̄ receptā retinent: nec quantis iniuriis exasperati eam amittunt. Istis tanquā robustioribus scriptur. Pacem diligite & sanctimoniam: sine qua nemo uideat deum. Pacifici uerō qui non solū in se & in alijs causa sunt: sed etiā uolentes auferre diligunt sicut scriptum est: Cū his qui oderūt pacem eram pacificus. Ecce isti sunt in quibus requiescit & mansione deus facit. Ecce isti sunt quos sicut filios deus diligit, & de quibus tanquā uisus lapidibus, templum sibi sapia cōstruit. De quo aedificio ne ullo impulsu possint labefactari p̄o deo inhabitante pariter & operante ad similitudinem lapidīs quadratū quatuor modis superius, inferius, a dextris, & a sinistris. Superius cum diuina uoluntatis suam humiliter & prudenter subscriunt. Inferius cum carnis subiectam temperanter regunt. A dextris, iuste bonos amplectendo. A sinistris, malos fortitūr tolerando.

Phil. 2. Nte oia ut sine murmuracione sint fratres. Fortē alij leue p̄m̄i aestimant murmurare: sed nō hīc q̄ aīe oia monet esse cauedē. Patro autē ne illū qdē leue reputasse: qui murmurat tibi? aiebat. Nō cōtra nos ē murmur uestrū: sed cōtra dñm. Nos ei qd sum? Sed ne illi quocq̄ dixit. Nō murmuraueritis sicut quidā murmurauerūt & perierūt ab exterminatore. Illo nimirū exterminatore q̄ positus est i hoc sp̄m̄ ut a terminis beate illi? cū iustis arceat murmurantes, & lōge faciat a sinibus ei? cui dicitur. Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū s̄o: q̄ posuit fines tuos pacē. Nihil em̄ cōmune habet murmur & pax: q̄a rariarum actio & detractio zelus amaritudinis, & uox laudis. Itaq̄ i ore tristi & talium testū fiet hoc uerbu: ut pestē istā murmuratiōis summo p̄ nobis nouerimus esse cauedā.

Exo. 16. sed cōtra dñm. Nos ei qd sum? Sed ne illi quocq̄ dixit. 2. Co. 10. Nō murmuraueritis sicut quidā murmurauerūt & perierūt ab exterminatore. Illo nimirū exterminatore q̄ positus est i hoc sp̄m̄ ut a terminis beate illi? cū iustis arceat murmurantes, & lōge faciat a sinibus ei? cui dicitur. Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū s̄o: q̄ posuit fines tuos pacē. Nihil em̄ cōmune habet murmur & pax: q̄a rariarum actio & detractio zelus amaritudinis, & uox laudis. Itaq̄ i ore tristi & talium testū fiet hoc uerbu: ut pestē istā murmuratiōis summo p̄ nobis nouerimus esse cauedā.

ps. 4. murmurantes, & lōge faciat a sinibus ei? cui dicitur. Lauda hierusalē dñm: lauda deū tuū s̄o: q̄ posuit fines tuos pacē. Nihil em̄ cōmune habet murmur & pax: q̄a rariarum actio & detractio zelus amaritudinis, & uox laudis. Itaq̄ i ore tristi & talium testū fiet hoc uerbu: ut pestē istā murmuratiōis summo p̄ nobis nouerimus esse cauedā.

Matt. 5. Res sūt quibus recedēdū debemus: hoib? angelis, deo. Homib? p̄ aperta opa, angelis p̄ occulta signa: deo p̄ puritate cordis. Nā de opib? quae corā hoib? facienda sunt scriptū est. Luceat lux uestra corā hominib?: ut uideat uestra opera bona & glorificet patrem uestrū qui in celis est. De angelis dicit Daud. In cōspēctū gloriā palā tibi. Occulta autē signa sūt genitus, suspiria, usus clypei, & cetera penitētiā inuigebant. Resurgente autem eo & ascendente sp̄m̄ spiritū ritaliter amant: letiq̄ decantant. Esti cognouimus fm carnē christum: sed nunc iam nō nouimus. Nos quocq̄ carnē nostrā carnaliter diligimus: cum eius desideria diligimus & persequimur. Sp̄m̄ carnaliter: quando eum flendo, suspirando, gemendo in oratione cōterimus. Carnem spiritaliter: cū eam spiritū subiectā in bonis spiritaliter exercentes, cum discretionē seruamus. Sp̄m̄ spiritū ritaliter: cum etiam ipsa spiritalia studia nostra fraternā utilitati ex charitate postponimus.

ps. 137. glorificet patrem uestrū qui in celis est. De angelis dicit Daud. In cōspēctū gloriā palā tibi. Occulta autē signa sūt genitus, suspiria, usus clypei, & cetera penitētiā inuigebant. Resurgente autem eo & ascendente sp̄m̄ spiritū ritaliter amant: letiq̄ decantant. Esti cognouimus fm carnē christum: sed nunc iam nō nouimus. Nos quocq̄ carnē nostrā carnaliter diligimus: cum eius desideria diligimus & persequimur. Sp̄m̄ carnaliter: quando eum flendo, suspirando, gemendo in oratione cōterimus. Carnem spiritaliter: cū eam spiritū subiectā in bonis spiritaliter exercentes, cum discretionē seruamus. Sp̄m̄ spiritū ritaliter: cum etiam ipsa spiritalia studia nostra fraternā utilitati ex charitate postponimus.

Luce. 5. gnia quae angelis placent. Vnde est illud. Gaudium est angelis dei sup uno p̄ctore penitētiā agēte. Vnde deo reconciliemur: nec operibus nec signis: sed puritate & simplicitate cordis indigemus. Scriptum est em̄: Beati nunc, do corde: qm̄ ipsi deum uidebunt. Et illud. Si oculus tuus fuerit simplex &c.

Matt. 5. do corde: qm̄ ipsi deum uidebunt. Et illud. Si oculus tuus fuerit simplex &c.

Quatuor sunt genera hominum regnum caelorum possidentium. Alij uolenter rapiunt: alij merentur: alij furantur, alij ad illud compelluntur. Rapiunt qui dereliquerunt oia & sequuntur christum. De quibus dicitur: Beati pauperes spiritu: Matt. 5. quoniam ipsorum est regnum caelorum. Sunt uero alij inferioris gradus a quibus merentur carnalia dum eis spiritalia emanantur, & his loquitur in euangelio dominus. Facite Luc. 16. uobis amicos de mamona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipiat uos in aeterna tabernacula. Tales dicitur mercatores: quia dant in praesenti pauperibus temporalia: quae possident ut in futuro recipiant ab eis aeterna: quae non nisi per eos habere merentur. Necessario enim omnes qui in futuro iudicio examinandus sunt: uel esse iudicis amicos: uel apud iudicem intercessores habere amicos. Habent ergo primi beatitudinis loci qui intercedunt: habet hi per quos intercedunt secundum. Sunt alij quoniam nulla bona occulte faciunt: pro quibus merentur regnum caelorum: sed tamen futuri illud dicitur: quia laudem humanam uirantes, solo diuino testimonio contenti sunt. Horum figurā tenuit mulier illa in euangelio: quae fluxum sanguinis patiens cogitauit intra se dicens. Si tetigerio finitiam uestimenti eius: salua ero. Quo dicto accessit & tetigit, & salua facta est. Alii sunt qui copelluntur uerbi gratia ut pauperes necessarii: quos hic ignis paupertatis deo dispensante purgati: nec in futuro ignis iudicij puniunt. De quibus scriptum est. Compelle intrare: ut impleat domus mea. Compellunt multi Luc. 14. patienter sustinent uitam consequuntur aeternam.

Quantum distat inter pastorem & gregem: tantum debet distare inter episcopum & plebem. Stat ille sublimis & rectus: curuatur iste caput solo depressus. Vñ poeta. Pro macho cum spectat animalia caetera terra, nos hō sublimē dedit. Ille regit, iste regitur. Ille pacit, illo pacitur. ut ex ipsa forma & habitu uterq̄ discernatur. Habet ille in manu uirgam qua feriat: uel potius ducat & reducat ouem. Quid est autē habere in manu uirgam nisi in opere disciplinā, ut subiectos suos exemplo magis instruat quam uerbo: Erubescunt em̄ superbi esse discipuli: eos in humilitate praecesserunt magistri. Vñ & de dño scriptū est. Quae cepit seculus facere & docere. Habet etiā baculū: quo feriat. Lupū. Virga ouem: baculo lupum. Hoc est mites & obediētes debet lenius corripere duos uerō corde, & improbos acutus arguere: cumq̄ ne cesset fuerit, etiā anathematis sententiā ferire. Tenet canem in fune: zelum. In discretionē ne sit de illis de quibus scriptum est. Habet zelum (alias emulationem de) sed non fm scientiam. Habet etiam pastor bonum panem in pera: hoc est uerbum dei in memoria.

Vo sunt amores, carnalis & spiritalis: ex quibus colliguntur quatuor modi diligendi. Diligere carnem carnaliter, spiritum carnaliter, carnē spiritaliter, spiritum spiritaliter. In his fit quidam profectus & ascensus ab inferioribus ad superiora. Nam ut homines qui tantum nouerant diligere carnem carnaliter, ad hoc proficerent ut deum quocq̄ diligerent: spiritaliter: deus caro factus est, & loquendo & conuersando cū hominibus primum ab eis carnaliter dilectus est. Cū autē pro amicis suis animam ponere uellet: iam spiritū diligebat: sed adhuc carnaliter. Vnde & per uis loquenti de patre suo respōdit. Abite a te domine: nō erit tibi hoc. Sed cum per eandem passionem fieri mysterium redemptionis agnoscerent: in ipsa passione iam carnem spiritaliter diligebant. Resurgente autem eo & ascendente spiritum spiritaliter amant: letiq̄ decantant. Esti cognouimus fm carnē christum: sed nunc iam nō nouimus. Nos quocq̄ carnē nostrā carnaliter diligimus: cum eius desideria diligimus & persequimur. Sp̄m̄ carnaliter: quando eum flendo, suspirando, gemendo in oratione cōterimus. Carnem spiritaliter: cū eam spiritū subiectā in bonis spiritaliter exercentes, cum discretionē seruamus. Sp̄m̄ spiritū ritaliter: cum etiam ipsa spiritalia studia nostra fraternā utilitati ex charitate postponimus.

Est ad

St ad deum quidā redēdū modus: primi hoīs casu positus. Ad dā qualiter in paradiso positus: primo p̄didit circūspēctiōnē dei. Tēstā enim b̄tūs Augustinus quod uoquaquā tētor hōm̄ de paradiso cecidit: nisi aliqua clatio in animā hoīs p̄cesserit. Iustitia em̄ est uirtus q̄ suū cuiq̄ reddit. Tertio amittit iudicij: cū post peccatū correptus oblique p̄m̄le reuertitur: p̄p̄riam culpā in auctore dicens. Mulier quā dediti mihi factam dedit mihi de ligno: & comedi. eisdē ergo uirtutū gradibus redēdū est hōi in exilio posito: quibus primus expelli meruit de paradiso. Primum itaq̄ faciendū est iudicij: dēdēde exercenda iustitia: tandē circūspēctio adhibenda. Erudicimus quidem nobis ut nos ipsos iudicemus & accusemus: iustitiā proximo, circūspēctiōnē debem? deo. Hāc redēdū uitam ostēdit nobis Michaeas p̄pheta, dicens. Indicabo tibi d̄ hō qd sit bonum, & qd deus requat a te: utiq̄ facere iudicij & diligere miām: & ambulare solēte cū deo tuo. Hanc salutis uia testatur ap̄l̄s xp̄m̄ docuisse, dicens. Apparuit grā dei saluatoris nostri oibus hoibus erudies nos, ut abnegantes impietate, & secularia desideria: sobrie & iuste & pie uitam? in hoc seculo &c. Sobrie, quātū ad nos iuste ad pximū: pie ad deū. Qui etiā manifestus iustitiae circūspēctiōnē dei: dicens. Expectantes beatā sp̄e & aduentū gl̄iae magni dei & saluatoris nostri ih̄u xp̄i. Et i multis alijs scripturā sacre locis: si hic ordo uitae & institutio uitae queratur. p̄t inueniri: ut illud. Beatus uir q̄ in sapia morabit: & qui in iustitia meditabit: & in sensu cogitabit circūspēctiōnē dei. Moratur siquidē in sapia & sapiens est q̄ semetip̄m hīc dñm dicat: ut aeternū de iudicij euadat. Si em̄ (ait ap̄l̄s) nō metip̄os diiudicemus: nō utiq̄ iudicemur. Sapiēs est nō fm sapientia huius seculi: sed fm illā quae trahitur de occultis: per quā utiq̄ miro dei ope agitur: electi q̄q̄ tūmsonib? & p̄p̄riis hīc attriti in aedificiō uerū Salomonis sine fonitū mallei totum modum collocentur.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē ex fide accepit. Ceptio autē hoc dono: nō debet eo solo cōtēntus esse: sed ad maiora prouehi & in melius p̄cere. Vniut autē iam per spiritū. Sed si per spiritū uitam? (ait apostolus) spiritū & ambulemus. Et alibi dicit. Nos uerō omnes reuelata facie gloriā dei speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi sp̄i ritū. Hoc ip̄m & psalmista de sanctis uideat sensisse. Benedictiōnem, inquit, dabit legislator: sicut de iustitiae in iustitiam.

Quatuor gradus distinguunt omnes electorum profectus. Primum gradū fit q̄q̄: amicus suae aie: secūdo fit amicus iustitiae: tertio sapientiae: quarto fit sapiēs. In primo p̄fectu uitae oia quae aiām p̄t offendere & diligit ea quae eā possunt mulcere. Horret ergo inferniū: & celi concupiscentia potest implere illud dñm̄ p̄ceptū: qd in p̄tina cōuersione sua accepit. Diliges proximū tuū sicut teip̄m. Nam dñm fm carnē ambulat: nullo mō p̄t. Cū autē sp̄i dei agit: facile p̄t. Quid habet autē emolumentū hōi proximo eius ardeat inferno: aut qd p̄didit fit secū fuit in paradiso. Neq̄ em̄ talis est illa paradisi hereditas: ut possidentium numero minuat. Diligit ergo pximū quē non uult malū pati sicut nec seip̄m: & quē sicut seip̄m uult possidere celi. Hoc autē suo id est hoīs sp̄i q̄ possidet: ut scilicet expauesceret gehēnam ac caelestia desideraret. Sed potest hoc illius sp̄i: cui dicitū est. Si ascendero in caelum tu illic est &c. Sp̄s quippe sapie ubiq̄ p̄sens: mo uir qd in caelo, & qd agatur in inferno. Cūq̄ mentem humanam repleuerit: & de penis inferni inuitit timorem, & caelestium amorē infundit. Sicq̄ facit hominē amare seip̄m: & dicit ei. Miserere aie tuae: placens deo. Primum igitur est diligere se: deinde proximum. Non em̄ dicitū est diliges te sicut proximi: sed diliges pximū sicut te. Hoc modo fit amator aie suae: per ipsam tēti quē

Horu' confessionem impedit spes. cupiditas potest dēfideri: talibus cōminat dñs in euāgelio. Ve p̄gnantibus & nutritibus in illis dieb'. Sūt itē ali' qñ illi uerent: sed solū hoc timent: qā post p̄dōrum cōfessionem ab ipis abstinere minime possent. Et hīs obest desperatio. Quib' Prou. 18 nō cōdigne illud pōt aptari. Peccator cū uenerit in profundū maloru' confēdit. Fit uerō nōnumquam ut hęc oīa simul cōfessionē impediat. Sed q̄ quatuor hīs malis premis tur recte in monumēto facit: & uelut ille euāgelic' quatrīduan' fecerit. Scriptū est enī. A mortuo uelut qui nō sit Eccl. 17. perit cōfessio. Q̄ si is mortuus est qui nō confitetur: reuiscet qui cōfitebitur. Veniat ergo Iesus: & dicat. Veni foras. Et ad uocē eius illico suscitabitur mortuus. Excipiat hīc noster mortuus exhortationē: & nōn differat confessionē. Dicat ergo illi quē pudor afficit. Cur te pudet p̄cām tuā dicere: quē nō puduit facere? Aut cur erubescis deo cōfiteri: cuius oculis non potes abscondi? Quod si forte pudor est tibi uni hōi & p̄tōri p̄cām tuā exponere: qd factu rus est in die iudicij ubi oībus expōsit tua cōfessio patēbit. Hęc itaq; tria pponenda sunt cōtra pudorē. scilicet cōfide ratio cōmīs: reuerentia in tūctis dei: cōparatio maioris confusionis. Similiter cōtra timorē opponēda sunt tria. Cōtēradūm enī est quā si lōga p̄cā in infernū: quā grauis quā in fructuosa. Econtrario uerō p̄sentis tēporis p̄cā nitētia breuis est & leuis & fructuosa. Cōtra sp̄e q̄s: tūcē tria opponuntur: bona. s. futuri seculi p̄sentis uitę bonis maiora. certiora. durabiliora: ad quorū cōparationē q̄s quid in hoc mundo desiderari pōt modicū est & incertū: & ut ita dicā monētaneū. Ita cōtra desperatōē uincēdū p̄cām. tria sunt remēdia. Prīmū est uigor ipse p̄positū boni quem assumit ex cōfessione. Secūndū est gratia dei quam meretur ex humilitate. Tertīū est auxiliū: quod ex eius habet curā confiteri compassionē.

Vo sunt in quib' cōsistit nra salus. iustificatio & glorificatio. Altera in iustitia: altera p̄fectio est in illa labor: i hac autē fruct' laboris est. Et nūc qdē iustificatio fit per fidē: nā glorificatio erit per sp̄cē. Quātā autē sit in futura uitā glorificatio sancto rū: hūm' inter nō pōt attingere intellectū. De illa enī scri p̄tū est. Q. ocul' nō uidit nec auris audiuit &c. Hac ergo intermīssa quomā uitę nras excedit: de iustificatiōe quę nūc agit aliqd ad adificationē fratru' nōrū q̄ necē sariū usum est loquamur. Ipsa est enī uia p̄ quā fit trāsit' ad glorificationē: dicente aplo. Quos p̄destinauit hos & uocauit: & q̄s uocauit. hos & iustificauit. Quos autē iustificauit: hos & magnificauit. Neq; enī poterit obtineri magnificatio. nisi iustificatio p̄cesserit: cū ista meriti. illa p̄mū sit. Hoc in euāgelio docuit dñs: qum discipulis euāgelizaret regnū dei. p̄mū eis p̄posuit iustitiam dicēns. Nā nisi abundauerit iustitia uia plus quā scribarū & phariseorū: nō intrabitis in regnū cælorum. Notandū autē q̄ sicut i illo beatitudinis regno p̄sentē se electis suis exhibebit dñs ad glorificationē: ita etiā se ei dē ipis exhibebit in uia peregrinationis ad iustificationē: ut a quo. s. glorificandū sunt per sp̄cē: ab ipso prius iustificandū per fidē. Et quidem tria sunt a quib' abstinere debent: quicūq; iustificari desiderat. Prīmū utiq; ab operib' p̄rauis: secūdo a carnalib' desiderijs: tertio a curis seculi. Itē tria sunt quibus debet insistere: quę etiā cōtinet sermo dñi in mōte: elemosina. ieiunij. oratio. Sic enī adimplet iustificationē ab interdictis uicis abstinet. & bona quę p̄cepta sunt fideliter exercet. Opponant ergo p̄rauis operib' opera mię: contra carnalia desideria adhibeatur sciētia: & pro curis seculi succedat amor dei & frequentia orationis.

Astorū est uigilare sup gregē p̄pter tria necessaria: uidelicet ad disciplinā. ad custodiā. ad p̄ces. Ad disciplinā p̄pter morū correctionē: ne grex cōmissus propria molestia deficiat. Ad custodiā p̄pter diaboli cōsuggestionē. nō hostili sed uacillatōe caliditate. Ad p̄ces p̄pter tērationū instantiā. ne uincatur a puillanimitate. In disciplina rigor iustitiae: in custodia

spiritus consilij: in p̄ce affectus compassionis. Vas ad intelligendum se cōdidit uniuersitatis auctor creaturas: hominē & angelū. Hominē iustificat. fides & memoria: angelū & beatificat. intellectus & p̄sentia. Et q̄a hoies qñq; p̄ducēdi sunt ad aequalitātē angelorum: necesse est ut iustitiam p̄ fide & p̄cā ad intellectionē. Scriptū est enī. Nisi crederitis: nō intelligētis. Itaq; fides uia est ad intelligendū: nam mūdā cor fide ut intellectus uideat deū. Similiter & memoria dei: uia est ad p̄sentia dei. Qui enī hīc habet mādatorum eius ut ea faciat memoriam: meretur quādoq; ut eius quocūq; uideat p̄sentiam. Habēt igitur intellectū ad p̄sentiam angeli dei in celo: habemus & nos eius fidem & memoriam in mundo.

Res sunt status aīe. In corpore. posito corpore. recepto corpore. Prīmū datus est ei ad agendū. dā p̄sentia: reliquū duo ad habendā requē uel p̄cā. s. p̄tē in corpore: siue bonū siue malū. Ad agendā uerō p̄sentia tria sunt necessaria tēpus. corpus. & locus. Q. tēpus fit necessarium: dicit apls. 2. Co. 6. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Similiter & de corpore idē scribit. Oēs nos oportet māsstrari am. 2. Co. 5. te tribunal xp̄i: ut referat quisq; p̄p̄ia corporis sui gēs sit. Sed & de hoc loco loquit scriptura dicens. Si ascēderit super te sp̄s: potestatem habentis: locū tuū ne deserat. Pōtō tēpus in tria diuidit: in p̄teritū: in p̄sens: in futurū. Horū nullum perdit: quisquis recte p̄sentia agit. Nam p̄teritū quidem quod perdidit restaurat dū in amaritudine animę suę oēs amos suos recognoscit. P̄sens autē tenet iā per exercitiū operis: futurū uerō per constantiā boni p̄positi. De p̄terito loquit apostolus: cum dicit. Redimētes tēpus: qm̄ dies mali sunt. Ad p̄sens uerō operatōē hortat nos: cū dicit. Dum tēpus habemus opemur bonū ad oēs: maxime autē ad domesticos fidei. Futurū nos admonet dñs: cum ait. Qui peruenierit usq; in finē: saluus erit. Corpus quoq; necessariū est ad agendam p̄sentiam. In corpore quippe possum' mala pati. & bona operari. Pati scilicet pro cōmissis delictis: operari pro adipiscendis eternis p̄mijs. Qui ergo corpore caret: dignos penitentia fructus facere quō ualeat: Et notandū qd penitentia quę per corpus gerit breuis est & leuis. Breuis quia corporis morte terminat: leuis. quia p̄ societatem corporis fertur facilius. Grauis si quidem esset: si eam solus animus portaret. Cum uerō & ipsi corpori eius partitur p̄dus: quantum magis inde corpus oneratur: tāto amplius animus oneratur. Locus etiā uidetur necessarius esse & utilis ecclesię. Sicut p̄sentis: in qua quisq; dñi corpore uisum p̄nam recte agere ne gligat: nullū in futuro salutis remēdiū obtinere poterit.

Riplici morbo laborat genus humanū: princpio. medio. & fine id est natiuitate. uita. & morte. Natiuitas immūda: uita p̄uersa: mors periculosa. Venit christus: & contra triplicē hīc morbū attulit triplicē remēdiū. Natus est enim: uixit. mortuus est: atq; eius natiuitas purgauit nostrā: mors illius destruxit nostram: & uita eius inuixit nostram.

Itur ager ad medicum: sic esse debet p̄tōr ad creatorē suū. Qui ergo p̄tōr est: debet orare deū sicut ager medicū. Duob' autē modis impedit ofo peccatoris: uel nulla uel nulla luce. Nulla luce illustrat q̄ p̄cā sua uidet nec cōstet. Econtrario nimia luce obruit q̄ cā tēta uidet ut de indulgētia desperet. Horū neut orat. Quod ergo Tēperata est lux: ut p̄cā sua uideat p̄tōr & cōstet. p̄ ipis oret ut remittant. Prīmū ergo ei ofo debet fieri & cōtēdo affectu. hoc autē fit cū necdū p̄tōr audet p̄ seipm̄ accedere ad deū: sed q̄rit all quē sc̄m̄ uirū alique sc̄m̄ pauperē sp̄i: q̄ sit i ora uestimēti dñi tāquā s̄m̄bria: quē habet accessum. Huius ofonis tenuit typū illa euāgelica mulier quę fluxū sanguinis patiebat: cupiēs q̄ sanari accessit. & itra se cogitauit dicens: Si tetigero s̄m̄bria uestimēti ei'. salua ero. Secūda Luca. 8. oratio

oratio fit puro affectu: & hoc fit qñ. s. p̄tōr iam per seipm̄ accedit & ore p̄prio conitēf. Tali orationis relitq; nobis exēplū illa peccatrix q̄ lachrymis rigauit pedes dñi & capillis capitis sui terxit: de qua dictū est a dño. Remittunt ei p̄cā multa: qm̄ dilexit multū. Tertia oratio efficitur aplo affectu. & hoc fit qñ q̄ pro se orauerat oratiam pro alijs. Sic orauerūt apli p̄ isulere chananea: p̄ filia sua rogante. Dimittē inquit illā: qā clamat post nos. Quarta oratio emittit de uoto affectu: q̄ de cordis puritate sine ulla hesitatione. cū ḡtari actione deprimif. Tale orationē fecit ipse dñs: qm̄ quatrīduanū de monumēto lazariū resuscitauit: & ait. Pater gr̄as ago tibi: quia audisti me. Tales ofones docuit nos apls facere frequēter: dicens. Sine intermissione orate: in omnibus gratias agite. Has quę dicte sunt quatuor orationū sp̄s. i. uerecūdam. puram. amplā. deuotā nūcupat apostolus alijs omnibus: & ad eas nos hortatur dicens. Obsecro omnium fieri absecratio nes. orationes. p̄sulationes. gratiarum actiones. Nam obsecrationes uerecūdam. orationes puras. p̄sulationes amplas. gratiarum actiones sunt affectu deuoto.

Iximus de ḡnib' affectionū & orationū: dicamus etiā quā puritate sit orandū. Et quidē tria uidentur mihi hīc esse necessaria: quibus orōnis mōtū firmiter est asserendū. Considerate nam qd debet is q̄ orat: & qd petit. & ipsum quē petit. & seipm̄ q̄ petit. In eo autē qd petit duo debet atēdere: ut fm̄ deū sit qd postulat: & ut hoc ipm̄ i summo affectu desiderio beat. Verbi gr̄a. Si morte inimici. si lesionem fidei delectio nē p̄ximū orādo petierit: non est fm̄ deū talis oratio: cum ipse p̄cipat & dicat. Diligite inimicos uestrōs: bene facite hīs q̄ oderūt uos: & orate pro perfecutorib' & calūntiārib' uos. Si uerō p̄tōr remissionē. si sp̄sūctū gratiam si uirtutem atq; sapientiam. si fidem. ueritatem. iustitiā. humilitatem. patientiam. mansuetudinē. & cetera spiritalia charismata quaesierit & ea cogitādo uehemētē affectuē rit: hanc fm̄ deū est oratio: & hęc uerē meretur audiri. De huiusmodi enī orationibus loquitur per cōfātā deus. Ante quā clamet ego exaudiat: adhuc illis loquentibus ego audiam. Sūt & alia quę cum deum a deo dantur & possunt esse uel nō esse fm̄ deum: quāntū dūtaxat interest finis ad quem referuntur: ut est corporis sanitas: pecunia: cetera rumq; rerū affluentia: q̄ & si a deo sunt: non tū sunt ma gni pendenda nec ex desiderio possidenda. Similiter & in ipso quem petit debet duo considerare: bonitatem & maiestatem. Bonitatem quā gratis uelit. & maiestātē quā pla ne possit dare quicquid petitur. Est & in seipso qui petit debet nihilominus duo attendere. i. ut pro suis meritis nihil accepturū putet: sed de dei misericordia tñ quicquid rogauerit impetraturū speret. Tūc ergo dicitur cor purū: qm̄ tria hęc quę dicta sunt. & eo modo quā dicta sunt cogitat. Et quicquid hac puritate & intentione cordis orauerit. exaudiri se sciat: quā sicut testatur petrus apostol'.

Non est personarum acceptor deus: sed in omni gēte qui timet deum & operatur iustitiam: acceptus est illi. Mors aīe obliuio: de qua morte suscitatur hōmō. Per memoriā sentit: per obediētiam uidet: per intelligentiam uidet per circumspectionem olfacit: & gustat per dilectionē. Vatuor sunt genera uoluntatis humane. Sicca in reprobis & terrenis: quorum corda nullo ro re gēs perfundunt. Recta in inchoatib' q̄: qui ut te pristinā fortitudinem relinquētēs. ad boni operis recitūdinē mutatione uolūtatis assurgūt. Deuota in p̄scentibus: qui usu oratiōis assidue in amore bene agendi cœlitus eriguntur. Beata in cōsummatīs: qui penē nihil aliud nisi deum cogitāt in ipso totius desiderij sui finem reponunt. Inter siccam & rectam uolūtatem chaos quoddam firmatum est: ut qui uoluerit transire nō possit: per uerā. i. intentio. Inter rectā & deuotā: molita cōsuetudo. Inter deuotam & beatā corporalis affectio. Quę tria quāsi quidam lapides dñi in uia nostrī operis se opponūt: ne de uirtute in uirtutem ascendamus impediant.

Atto. Quatuor sunt quorū in hac uita obsequijs deser uimus: caro. mūdus. diabolus. deus. Carni militamus. gula illecebris seruēdo. luxurie stimulis obsequēdo. Mūdo militamus: auaritię x̄stibus anhelādo: honoris altitudinē affectādo. Diabolo militamus: bonorū profectibus inuidēdo: & cōtra deū superbię sp̄i intumescēdo. Deo militamus: p̄catis operib' humiliter inuiscēdo: potestates aeris uirtute sp̄is oppugnādo. Habēt & singuli principes isti donatiua sua propria. Caro suis tyronib' elargit momentaneā uoluptatē. Mūdus transitoria sublimitate: diabolus perpetuā captiuitatē deus interminabilem felicitatem. Hęc sola p̄ponderat. Vangelica sanctiōe p̄ceptū est: ut in uia morta litatis hui' terrenis affectib' in hęc tēnemine salutem. Quos autē hac suspēsus uiderim: illis securę salutatiōis gaudiū offeram. Vñ & in euāgelio tria salutatiōis ḡna inuenim'. uirgo quicquid maria salutauit elisabeth: angelus uerō maria: dñs autē Ies. Ios. 20.

Rationalis creatura ad hoc se debet diligere ut b̄ta sit. & deū per quē solū beatificari possit: cuius insecutor & amulus ad hoc elaborat ut cū i utraq; sui qualitate corrūpat. Corporē igit' qualitatē appetitū gula & fluxu luxurię deprauat penit' & corrūpit: inuentumq; carnis hīs duobus aculeis agitatum. in precipitiā mortis impellit. Inuisibilē ergo humanę substantię portionem spiritalibus aggreditur armis: eamq; gemina peste inficiēs. tumore superbię & auaritię labe cōmaculat: sicq; totā massam fermenti huius colluio ne corrūpens: hominī p̄cipit beatitudinem quā amisit.

Vatuor sunt quorū in hac uita obsequijs deser uimus: caro. mūdus. diabolus. deus. Carni militamus. gula illecebris seruēdo. luxurie stimulis obsequēdo. Mūdo militamus: auaritię x̄stibus anhelādo: honoris altitudinē affectādo. Diabolo militamus: bonorū profectibus inuidēdo: & cōtra deū superbię sp̄i intumescēdo. Deo militamus: p̄catis operib' humiliter inuiscēdo: potestates aeris uirtute sp̄is oppugnādo. Habēt & singuli principes isti donatiua sua propria. Caro suis tyronib' elargit momentaneā uoluptatē. Mūdus transitoria sublimitate: diabolus perpetuā captiuitatē deus interminabilem felicitatem. Hęc sola p̄ponderat. Vangelica sanctiōe p̄ceptū est: ut in uia mortalitatis hui' terrenis affectib' in hęc tēnemine salutem. Quos autē hac suspēsus uiderim: illis securę salutatiōis gaudiū offeram. Vñ & in euāgelio tria salutatiōis ḡna inuenim'. uirgo quicquid maria salutauit elisabeth: angelus uerō maria: dñs autē Ies. Ios. 20.

Omnium Iesum xp̄m̄ subire crucis & mortis ignominia tria quædā p̄cipua cōstatiōe uoluntaria cōpulerūt. Filialis & pura obedientia qua prioris inobediētia p̄facili solueret. Cōpassibilis & cōis miseria: quę illius iustitiā inflexibilē. uirgam ferreā ad miam hortabat. Erat miseria illa & p̄dōre la & grauis. quę ceruices hoim̄ cōis p̄cti & mortis conditōne premebat. Publica & ḡnalis: quę iustos & iniustos simili dānationis sententiā pariter obligabat. Cōtinua & perennis: quę nisi per xp̄m̄ redemptiōis gratia fieret: irre mediabilis captiuitatis uexu omne genus adam dānationis uo uagine absorbebat. Pōtō tertium quod spontaneē cogit in mortem: celeberrima & solennis uictoria. Cuius successu inuictabilis diaboli & mortis potentia in monumēto gloriose & efficaciter erat immūnenda.

Tribus modis exalrat dñs caput nostrū: mētē. s. a terrenis affectib' suspendendo. ut speculatiū transitoria cōtēnam'. diuinā sciam cōfēdero: ut corū quę tp̄aliter nō uident sc̄ntiā tēnam'. ad amorē cœlestiū subleuādo ut in carne positū: ipsam quo q; carnem diuine dilectionis altitudinē transcendam. Homines habent triforem statum uicendi. Non delin quere: quod agit utiq; timor sc̄ntis. Nolle delinquere: quod exhibet filialis. Non posse delinquere: quod sola cō fert beatitudo perennis. Quatuor esse dicunt q̄ nra gratia deuotiōis aduent. Memoria p̄tōrū: q̄ hoim̄ reddūt humilē sp̄e: Recordatio penarū: q̄ illū sollicitat ad b̄n agendū. Cōsideratio peregrinationis: q̄ illū horrat uisibilia debere cōtēnē. Desideriū uitę perennis: q̄ hoim̄ incitās ad perfectū cogit cum a terrenis affectibus uolūtatis mutatione suspēdā.

Offra incise tarditate erudit dinstrib modis. Indulti bñfici largitate: q nra duritiam metis emoluit & excitat ad amore. Frequenti uerboru scurrilitate: q pñtis intellectum auditui, incutit nobis timore. Cōtempnus publicia uilitate: quo implēs facies notas ignominia, parit nobis uerecūdia & ruborem. Mor? & trislatio carnis nra: trib? ex causis cōtingit. Et pcedēti cogitatione: cū formas & imagines illicitas intus trahētes in carū retractioe turpiter cōmouemur. Ex uen? trisplenduntine: qā cū ueter ciborū cumulositate distēdit caro lasciuus ad morū luxuria cōctat. Ex maligni spūs i purgatioe: qā quo iustus superare se minime posse cōfide rat: eo per carnis trislatioe graui? eos impugnat.

Vhoritate scripturarū male cogitare & male dicere. & male facere phibemur. qā in male cogitare uel inmunditia est cū res fordidæ & ipure me ximoa reuoluunt: uel supbia cū anim? quasi superior sup proximos suos erigit & inflat: uel auaritia cū diā bolo inuigilate cōtra pceptū dei res pximi cōcupiscit. Necesse est enim male cogitationi horū trū aliqd semp iesse. In male dicere uerō sermo est uel supuacu? rōne & utilitate carēs: uel detractorius fraterna bona inuidiæ corrosioe & odij insinū cū diminis: uel adulatorius, caput alcusius falsa olei delimitioe demulcens. In male facere quoq; op? est uel simulatorium cum aliud intendim? quā opere de mōstramus: uel impiū cū proximos nostros lædimus: uel impudicum cum nosaliq; modo fordidamus.

De cōuale plorationis ascensuri: semp ad altiora cedere & anhelare debem? . Est enī quasi quodā dā desertū uita ista mortalitatis: de q dī: Terra deserta iusta & iniqua. Sed triformis est spēs desertorū. Est appē desertū momentanea. I. uanitas: quā despicio re uita moderatioe debem?. De q deserto ascēdere nos oportet: sicut dī. Quæ est ista q ascēdit de deserto delitij affluēs: imixta sup dilectū suū. Delitij affluim?: cū uirtutibus abudamus. Sup delitij inuitimur: cū deo acriter imus quicqd boni operamur. Est aliud desertū xpianæ simplicitatis humilitatis: uocata desertū: qā ferē nullusest imitator xpī q studeat istud bonū operari. Per hoc desertū necesse est ascendamus. Vñ dī. Quæ est ista q ascēdit p desertū aut uirgula sumi ex aomatib?: Sicut uirgula sumi ex aomatib? ascendim?: cū uirtutū studio & disciplina exercita ti. proximos nros ad bene agendū similitudinem incitamus. est aliud q dī desertū: in oceriæ purioris simplicitatis uel in tegrata. Ad hoc debem? ascēdere: qā ad uerā munditiā ut sumus scī corpore & spū debem? anhelare. Ascēdamus ergo de deserto momentaneæ uanitatis p desertum humilitatis simplicitatis: ad desertum integerrimæ puritatis.

Omni? nī habet pprie sagittas qb? hostes suos uulnerat: & i brachio xpianitatis expugnat. Sūt aut tres sagittæ qb? hostes sauciant. Stimul? amissæ pecunie: qā ualde cōterit q in ista uiuendi & satellites uoluptatū diuitias amississe reminiscit. Seq? peñtis corpalis molestiæ: q ut ei? uias ex oi pre sepiat: eu que ad pñm festinare cōsiderat, etiam corpis cōtritiōe flagelat. Sequit malle? infernalis memoriæ: qā cū se hō undiq; circūspētū pondere penarū corporaliū pensat: etiā ad illam que sine caret angustiam oculos porrigens: horribilē gehennæ fornacem timida secum cōsideratione tractat.

Vñ & alia tres sagittæ: qb? dñs etiā eos sauciat, q dāc de gustandā dulcedinem suæ dilectio nis inuitat. Quarū prima est timor castus: q iō sic uocat: qā & timor dñm à seruo iubet: & seruum ab illicitis cōtinere respectu dñi ammonitione contīna psuadet. Sequit amor deuotus: q dū mētē occupauerit: totā igne suauissimæ dilectiois accēdit. Seq? desiderij uirtus: q dū latitudine conscie uelut aura lenis affluat: rite: que retro sūt mēs obliuā ad solā facie cōditoris anhelans quia sūt uoti sūc minime cōsequitur contabescit. Oblatio nostræ laudis quam deo immolamus: triformis esse debet. Affectuosa: ut mēs concor det uoci. Fructuosa:

Cant. 3.

Cant. 8.

ut edificatione patitur. Gratiosa: ut placeat cōditōri qui gratis dedit. Decretis & adhortationibus scōrū patrū bene cogitare & bñdicere & benedicere iugiter ammonemur: quia in bene cogitare cogitatio est: uel honesta nihil impunitatis cōtrahens: uel humilis nihil superbum sapiens: uel pia nihil crudele moliens. In bñdicere uerō sermo est: uel auditori cōmodū afferens: uel hūilis nihil suauis eloquentiæ lepor turgescēs: uel uerissimū nihil fūco simulationis obreptū in sua pfectione p tendēs. In bñ facere quoq; factū uel purū: q d munditiā exhibet: uel pñ q d miam redolent: uel pudicū quod oculos inuentū non offendat: aut uiolat.

Sitati est satis & tritū: scilicet in istud merito cecitatis & ignoratiæ: sicut ægypti uocabulo nūcū pari. Quod nimirū q dēs mutatioe uoluntatis egredimur: tria nobis occurrūt. Stimulus cupit dicitū: q ueluti mare rubrum rōnis nra, tumidis & procellosis undis cogitationū inuoluit: & nisi uirgā dīscere ti iudiciū aq superiores ab inferioribus fecerant: subruunt fundit? & demergit. Sequit cumul? tētationū quasi alter iordanis alui sui metas excedens & terrā corpis nri folio to plenus occupans: nisi arca testamenti. I. sententiā ueritatis intercedens impetus illius refrēnet: & ipsum penit? arefaciat & exsiccat. Sequitur acule? molestiarū: qui cum ingruerit quasi sterum iordanis helix eo occurrens fumē dum helix pallium: & medijs fluctibus opponendum: ut quicquid nos tēporaliter cruciat: respectu dominicæ passionis sapore mutato, noua nobis suauitate dulcescat.

Erūosa est in pauperibus: q in paupertate sua regio spū & diuitiæ aīo in tumescēs ab inopia tēporali ad æternā miserā transferunt. I. ab orioa est in auarīs & cupidīs: q dū diuerfarū anxietate curarū miserabiliter distenduntur: obliuiscuntur ea quærere quæ defunt: & auaritiæ æstibus anhelantes: usq; ad uitæ terminū ab in quietudine tēporali ad æternā laboris angustias trāsfertur. Delitiosa in diuitibus delicatis: q in delitijs & uoluptatibus emutientes corpora & corda sua: post dulcedinis momentaneas & horarias suauitates ad sempiternas amaritudines deferuntur.

La q d q ducit ad uitā: sili rōne distinguit. Est ei alia sanguinea, alia purpurea, alia lactea. Sanguinea in martyrib? q in sanguine agni suorū corporū indumēta lauerunt: & per iter martyrij triumphalis altitudinis solū attrigerūt. Purpurea est in confessoribus: qui in sua carne uestigia dñicæ passionis p abstinentiā expresserunt: & in suis corporibus uulnere xpī stigmata portauerunt. Lactea in uirginibus quæ in se ipsīs puritatis angelicæ cādidatū: & uirtutes sanctimonice consecrauerunt: & per uiam munditiæ ad amplexus & thalamos ueri sponsi uirtutum pemis feliciter uolauerunt.

Ignis sunt oēs iusti: plantati in medio ecclesie tēporalis facere debet fructus uitæ q maneat. Videat autē quisq; ut eligat sibi locū frigidū, in quo fructificas proferat in tēpore suo uitæ fructum. Sunt aut tres decursus aquarū. In tementa scri pturarum quæ per mias & promissā honestā in hoie fuit sciant uoluntatē. Charismata gratiarū: quæ hoim spūis talem ex aiāl efficiunt ad sui prouisionē & curā informādo: & docendo omnem ueritatem: ministrant operum fecunditatem. Stilliticia lacrymarum: quæ dum uenas in tentionis atq; proppositi suo rore frigrant & infundūt ne lignum moriatur: perseverantiam largiuntur. Qui iuxta hæc fluenta radicans fuerit: p menses singulos faciet fructum: & folia ligni illius ad suauitatem gentium.

On uno eodēq; modo oēs q ebrii fuerint debriantur. Aliud est uinū malitiæ: q d effluit de uena sili & a diabolo inuētiū habuit, q amaritudinē pñi & mortis humano generi propinquit: quo debrant iniqui conformes facti sūt. Aliud est uinū molestiæ quod emanat

quod emanat de labrusca conditionis hūane: q dño suo aceti iniquitatis appositū. Hoc uino q d s inebriat: non in iuste sed merito pñi sui à deo hoc ppeti cōprobaf. Aliud est em uinū gra: quod ex botro cyprii, cōditoris largitate discurrūt: & hoc est multum quo sponsi filij debrantur quod mittitur etiam & in utres nouos.

Reges sunt & faceretores oēs electi: & eos oportet oleo unctiois ungi. Est aut oleū triforme. Aliud siquidē est oleū effusionis: uel dicitur uel bñ dī quo in instanti ueterē hoim exuentes: ut quasi adolecētulæ, in amorē spōsi furgant. Aliud est oleū puritatis: q lagenæ operū inforū impleri debet: q d in lam padē dñi in seruois ignē debet icessanter nutrire. Aliud uerō oleū exultationis: charitas uel dicitur pncipalis: quæ mentē quam repleuerit dilatat: ut gustās quā suauis est dñs. in uertice iustitiæ sedēs in solo deo glief & gaudeat.

Christiā à xpō nomen accepit: & opertū est: ut sicut sunt hæredes nois: ita sint imitatores sanctitatis. Tria ergo sunt q in xpō nobis expñsa: plenīs uirtutibus exercere debem? uel dicitur cet improbare ut uiciter seculi uanitate: quia & Iesus ne rex constitueretur à turbis, aufugit. Exercere uirtutē pernitentiam, qā & Iesus sicut agnus occisus est: & hīc ueraciter geminā charitatem: quia Iesus pro inimicis orauit.

Eptē gradus decessiois habet humilitas. Abdicatioe rerū: ex pto aplorū. Abdicatioe uel stitū: sicut helias & ioānes. Corpis exercitiū, ut pau? Directionē in pperis: in ista Dauid pau peris & regis. Patientiā in aduersis: sicut Iob & thobias. Propriū abhorre cōsiliū & propriæ uoluntatis affectū.

Rma uirtutis qb? arma nequitie expugnatur: sunt hæc. Plena pñi cognitio: q expellit tenebras uoluptatis. Penitentiæ afflictio: contra dulcedinē carnalitatē. Humilis & uera confessio: contra uenenum iniquitatis. Sufficiens & digna correctio: in mutatione pristinae uoluntatis. Perseuerantiæ plena successio: ut perfecta subrogetur custodia sanitatis.

Necessaria sunt penitentiæ tria hæc. Abstinentia per quā carnis superbia odolatur. Lectio, cuius fructus reformandus in uigorem animus agnatur. Oratio cuius munimēto & tutela uirtutum examina protegitur.

Humilitatis uir? habet hæc tria. Superiori subdit: ut ad eius equalitate nulla ambitioe uel inuidia rapia. Equat non preferri: ne illa appetitū superior uelle fieri uideatur. Minor subdī por? quā praeponit: ut ex hoc humilitatis ueritas comprobetur.

Nō oēs uniformiter gradit ad deū. Quidā passus sicut illi q terrenorū curis impliciti uix aliqñ respicit: ut dñi recordent. Quidā modesto icessu: sicut hī q dñi seruitiū mēcipati & deo qdē pñit: & tñ erga seipos indulgētiore exitiū Alij ueloci. I. rapido cursu: sicut hī q sup carne sua se inuolutes & se trāitoria cōtēnetes, celeriter pñit cū ad deum. hoc solum mō cupiētēs: in pace qesere in idipsum.

Electos tria i futuro manēt. Interna satietas: æterna iocūditas: iocūda uoluptas. De his dī. Exultent iusti &c.

Triforme est desiderij electorū. Vnicūq; habitare i domo. Vñ est. Vñ pctij à dño. Vñ uictoria obtinere de num do. Vñ ē. Quis melibabit de corpore mortis hui? Præfialiter sicut deo. Vñ ē & illd. Cupio dissolui & cū xpō.

Trifurcatus est platorū timor. Ne audētū aios exiqstior apparat? cōmoueat: ne interni iudicis oculos immoderatior uis offendat: ne iustitiæ retributio in pñti cōs fiat.

Triformis est sanctorū dolor: quia cōderit de paradiso: quia tēnuerit in exilio: quia differuntur à regno.

In monte montum xpō: fuerit hæc duo. Coagulū passionis: & pinguedo sanctitatis.

Vituli q d inuolare debem?: tres sunt. Nouæ cōuersionis effectus: q d uel? nouell? cornua p ducēs & ungulas. Sacre religiois pfectus: q est uirtulus tēnerim? de amictō. Consummate uirtutis affectus: qui est uirtulus agnatus.

Quadriformis est pressura nostra. Corruptibilis carnis

Psal. 26. Rom. 7. Philip. 1.

angustia: q sunt dolores mortis. Temporalis pressurā rū molestia: quæ sunt torrētes iniquitatis. Occulti hostis latentes insidia: quæ sunt dolores inferni. Deceptoris facies mundanæ gloriæ: quæ sunt laquei mortis.

Fum? est ab ira dei: qā in cōsideratiōe iræ dei electi cōpūgnat. Ignis à facie ei? qā p cognitioe & pñitiā eius ad amorē accēdit. Caligo sub peñib? ei? qā p distrectū illius examē, reprobis desperatiōis nebulis obscuratur.

Ambulat dñs sup pēnas uentorū: cū electi eius dulcedi nē uel tenuiter attingūt. Volat cū de incircōscripta ei? subitāta nihil pcpitū. Vñ ē. Fuge dilectē mi. Ponit dñs tenebras pñititatis & altitudinis: latibulū diuinitatis suæ: in sole manifestationis & laboris tabernaculū carnis suæ: i luce puritatis & scūmonie habitaculū māsiois suæ.

Portas suas mūd? habet qbus ingredimur ad eū: q sunt corrupta sensualitas, & icessa cupiditas. Vñ est. Appropi quauerūt usq; ad portas mortis. Portæ inferi non pualet bñ. Portæ cali: humilis patētia q est porta ferrea ducēs ad ciuitatē: & amoris cōcordia: quæ est porta orientalis.

Genera retributionis sunt quatuor: duo in hoc seculo: & duo in futuro. Retributio pperitatis, & abundantie impiorum. Vnde est: receperunt mercedē suā: damnatiōnis & ignominie eorū: familiaritatis & gratiæ iustorū: dulcedinis amoris & gloriæ. Duo autem sunt quæ remu

nerantur: iustitia operis: & puritas cordis.

Tres sunt lucernæ: regula disciplinæ xpī: quæ accēdit ut dragma perdita inueniatur. Forma ueritatis in euāgēlio: quod ponitur super candelabrum. Scientiæ puritas in corde bono: quæ illuminatur à domino.

Pedes nostri esse debent: sicut ceruorum & sicut utriusq; Alij sunt filij alieni q mentuntur: alij filij belial qui non cognoscunt deum: alij filij israel qui cognoscunt.

Triforme est semē ueritatis & iustitiæ: q d in terra iactū facit fructū centuplū: iniquitatis & malitiæ: q d est genimē uiperarū: erroris & malitiæ: quod est chanaan nō iuda.

Sapia dei quasi p dñs fouet filios q s nō peapit quasi galina cōgregat pullos sub alis: qst aqua puocat ad uolādū.

Trifaria est ueritas nra: penitentiæ anxietas: quæ est ueritas uoluntatis: religioa maturitas: quæ est ueritas iocūditatis: sincera integritas: quæ est ueritas uirginum.

Estes esau: honestas uitæ & maritatis disciplinæ: pellucida hædorum: abscitio noxiæ ueritatis: & mortificatio pprie uoluntatis. Cibi hila ris obedientia, & humilis abstinentia. Pater tan gē filium: appositā pbatōnis manu. Oculatur: secreta inspirationis iustitiæ. Benedict religiois profectū.

Tria sunt necessaria puritati: integritas actionis: simplicitas intentionis: tranquillitas deuotionis.

Puritas tria confert: spiritum libertatis: gaudium securitatis: similitudinem charitatis.

Reprobi aliquando sunt sicut fum?, quia in sua altitudine euanescent. Aliquando sicut palus: quia nullū charitatis humorem proferunt. Aliquando sicut cera: quia ad calorem, id est impulsū tentationis facile liqueunt.

Portæ sion, ecclesie sunt sacramēta: sine quibus ecclesia nō intramus. Portæ iustitiæ sunt uirtutes medice: quas tēporaliter exercemus. Portæ æternales sunt præcipue uirtutes: quas etiam in futuro habituri sumus.

Tria sunt quibus obnoxij sum? deo: signaculum naturæ: q d ad similitudinē dei facti sumus. Talentū fidei: q d per bonū opus deo integrū resignare debem?. Titulus professiois: q ad seruicū deo sponsonis uicē alligamur.

Tribus modis nos interrogat deus: pmulgatione præcepti: nostra nobis obedientia nota fiat. inuictioe flagelli: ut patientia nostra proximiū imitetur. & reuelatioe secreti: ut se nobis uirtus humilitatis aperiat.

Tribulatio tria cōfert. Exercitiū uirtus amoris otij tēpore frigeat. Probatione: ut nostræ cōstantiæ fortitudo ad exēplū hoibus imitetur. Præmium: ut iuxta tribulationis modum immensum gloriæ pondus accipiat.

Cant. 8.

Ps. 106.

Mat. 16.

Actu. 12.

Ezec. 43.

Mat. 14.

Gen. 27.